

# ДА ТЪРСИШ БОЖИЕТО ЛИЦЕ

Дейвид Уилкерсън  
7 Ноември 2005

В Псалм 27 Давид умолява Бог със спешна, настоятелна молитва. В стих 7 той моли: „Чуй, ГОСПОДИ, викам с гласа си! Смили се над мен и ме послушай!“ Молитвата му е съсредоточена върху едно желание, една амбиция, нещо което го е завладяло изцяло: „Едно поисках от ГОСПОДА, това ще търся“ (27:4). Давид свидетелства: „Имам една молитва, една молба. Това е единствената ми, най-важна цел в живота ми, постоянната ми молитва, единственото, което желая. И ще го преследвам с цялото си естество. Това е нещото, което ме е завладяло, това е единствената ми цел.“

Кое беше нещото, което Давид желаше повече от всичко, обекта към който беше насочил сърцето си? Той ни казва: „Да живея в дома на ГОСПОДА през всичките дни на живота си, за да съзерцавам прелестта на ГОСПОДА и да размишлявам в Неговия храм.“ (27:4)

Не се заблуждавайте, Давид не беше аскет, изолирал се от външния свят. Той не беше отшелник, искащ да се скрие на усамотено място. Не, Давид беше страстен човек на действието. Той беше велик воин, а огромни тълпи пееха за победите му в битките. Той също беше страстен в молитвата и посвещението си със сърце, което копнееше за Бог. А Господ беше благословил Давид с много от желанията на сърцето му.

Всъщност, Давид опита от всичко, което един мъж може да иска в живота си. Той познаваше богатства, сила и власт. Беше получил уважението, хвалението и ласкателството на хората. Бог му беше дал Ерусалим за столица на царството му. Също така беше обграден от посветени хора, които бяха готови да умрат за него. Но най-вече, Давид беше хвалител. Той беше хвалител, който благодареше на Бог за всичките Му благословения. Той свидетелства: „Господ ме благославя ежедневно.“ Но във същото време Давид беше войник. Той се беше изправял пред врагове и проблеми през целия си живот. Целият ад беше въввлечен в това да унищожи този благочестив човек. Всъщност, Давид сега беше изправен пред цяло множество хора, които бяха излезли срещу него – зли врагове, които се бяха заклели да „изядат плътта ми“ (27:2).

Но Давид не беше уплашен. В първият стих на този псалм той заявява: „От кого ще се уплаша?“ (27:1). Той беше сигурен в Божията благодат и милост и знаеше, че Господ ще му даде сила: „ГОСПОД е крепост на живота ми“ (27:1)

Ясно е, че Давид щеше да продължи, както и преди, да живее живота си със страст. Но въпреки всичките благословения, които беше преживял, нещо все още липсваше. Когато той се взираше в миналото си, Давид видя една нужда в живота си, която все още не беше посрещната. Целият му живот се свеждаше само до този проблем и той викаше към Бог поради него.

Давид каза: „Има един начин на живот, който търся – установено място с Господ, за което копнее душата ми. Искам необезпокоявана духовна близост с моя Бог.“ Това имаше предвид Давид когато се моли: „Да живея в дома на ГОСПОДА през всичките дни на живота си, за да съзерцавам прелестта на ГОСПОДА и да размишлявам в Неговия храм.“ (27:4)

Тук Давид не говори за това да остави трона си, за да се премести във физическия Божи храм. Не, сърцето му копнееше за нещо, което беше видял в духа. За Давид трябваше да има нещо повече от поклонение в неделното събрание. Той чувстваше, че има нещо от Господ, което все още не е придобил и нямаше да си почине докато не го намери.

Накратко, той каза: „Има красота, слава, въодушевление с Господ, което все още не съм видял в живота си. Искам да знам какво е да имаш необезпокоявано общение с моя Бог. Виждал съм победи, бил съм освобождаван, виждал съм ръката Му да извършва чудеса, но все още копнея за нещо непоклатимо. Искам животът ми да бъде жива молитва. Само това ще ми помогне през остатъка от живота ми.“

## **Аз вярвам, че на Давид му се повдигаше и беше уморен от мъртвите религиозни ритуали**

На този благочестив човек му беше писнало от празните церемонии, от това да гледа свещениците и хвалителите да преминават през безжизнената форма на религията. В ритуалите им Давид виждаше само някаква форма на религия, такава която нямаше сила. Сърцето му викаше: „Всичко това е грешно. Затова хората спират да се покланят и се обръщат към идолите. В това няма красота, няма страст. Аз обичам Божия дом, но къде е живота в него? Законът се преподава, но се е превърнал в мъртво знание. Днес излизам от храма с унила душа.“

Давид искаше да познава живота, реалността отвъд религиозните ритуали. Кой беше жертвеното агне? Каква беше истината за тамяна, за свещниците? Сърцето на Давид копнееше да знае това и той взе решение: „Стига, не мога да продължавам така. Просто не съм доволен. Няма да прекарам остатъка от живота си без тези духовни нужди да бъдат посрещнати. Отсега нататък имам една цел, една мисия в живота. Ще живея в Божието присъствие и ще искам от Него докато не получа онова, за което копнее сърцето ми.“

Аз вярвам, че има милиони благочестиви християни, които обичат Господ, но чувстват, че нещо липсва в живота им. Много читатели ни пишат, че в църквата им няма живот: „Проповедите на нашия пастор са толкова мъртви. Той проповядва нещо, което е прочел в някоя книга, а не понеже е търсил Господ. След службата се питам: току що бях на църква. Защо душата ми е унила?“ Давид не отиде при пасторите си, Авиатар и Садок по този въпрос. Но и не изостави църквата си. Всъщност, той никога не спря да „ходи“ в Господния дом. Вместо това реши: „Ако Божия дом е дом на молитва, и ако църквата Му е, където е и присъствието Му, тогава ще направя от молитвената си стаичка храм. Ще накарам сърцето си да търси красотата Му, докато не Го познавам лично. Ще прикова погледа си върху Него докато нещо, което ме привлича толкова много, че да знам, че ще ме задоволи докрай.“

И така Давид отиде в дома си и се моли: „Чуй, ГОСПОДИ, викам с гласа си! Смили се над мен и ме послушай!“ (Псалм 27:7). С други думи: „Господи, искам да имам необезпокоявано общение с Теб. Моля Те, кажи какво да направя, за да постигна желанието си.“

Бог отговори с тези прости думи: „Търси лицето Ми.“ (27:8). Как откликна Давид на това? Той отговори: „Господи, когато каза „търси лицето Ми, сърцето ми подскочи от радост.“ „Сърцето Ми ти казва: Търсете лицето Ми! Лицето Ти ще търся, ГОСПОДИ.“ (27:8)

## Какво означава да търсиш Божието лице?

Божието лице е Неговия образ, неговото отражение. С отговорът си Бог откри на Давид как да задоволи копнежите си – като отразява Бог в живота си. Той съветваше Давид: „Учи се от Мен. Чети Словото Ми и се моли за разбиране чрез Духа, така че да бъдеш като Мен. Искам животът ти да отразява красотата Ми в света.“

Това не беше просто призив за молитва; Давид вече се молеше седем пъти на ден. Всъщност, молитвите на Давид са онова, което разви тази страст в него да познава Господ. Не, този призив от Бог беше за глад към начин на живот, който щеше изцяло да отразява Исус.

Виждате ли, на Голгота Бог прие човешки образ. Исус дойде на земята като човек, Бог в плът. И Той направи това за да може да изпита болката ни, да бъде изкушаван и изпитван като нас, както и за да ни покаже Отец. Библията нарича Исус отпечатък на Неговото същество. Той е от същото естество като Бог Отец (виж Евреи 1:3), същия „шаблон“. Накратко, Той „същият“ като Отец във всичко.

До този ден Исус Христос е лицето, или самата същност на Бог на земята. И поради Него ние имаме необезпокоявано общение с Отец. Ние имаме привилегията да „виждаме лицето Му“ чрез Кръста, да Го докосваме. Ние дори можем да живеем като Него и да свидетелстваме: „Не върша нищо, освен онова, което видя или чуя от Господ.“

Днес, когато Бог казва: „Търси лицето Ми“, думите Му имат повече смисъл отколкото, в което и да е време от историята. Защо? Защото въпросът, който си задават множествата днес е „Кой е Исус?“

Христос ни предупреди, че много самозванци ще дойдат и ще се представят за Него. И тези лъжехристи ще се появят точно преди Неговото завръщане, на края на света. Учениците Му го попитаха: „И какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на света?“, а Господ отговори: „мнозина ще дойдат в Мое Име, казвайки: Аз съм Христос; и ще подмамат мнозина.“ (Матей 24:3, 5). След това Исус ни дава специални наставления: „Тогавата, ако ви каже някой: Ето, тук е Христос или там! – не вярвайте.“ (24:23)

Аз не вярвам, че Исус тук говори за неуравновесени хора в бели дрехи и рунтави бради, които твърдят: „Аз съм Божия Син.“ Не, Той описва измамници-служители, които проповядват друго евангелие и друг месия. Павел предупреди за хора, които „проповядва друг Исус, когото ние не сме проповядвали... или друго благовестие“ (2 Коринтяни 11:4)

Исус също предупреди: „Защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци... за да подмамат, ако е възможно, и избраните.“ (Марк 13:22). Тези думи на Исус винаги са ме вълнували. Чудил съм се: „Как може избраните да бъдат подмамани от някой, който се хвали, че е Христос? Такъв човек трябва да бъде приеман на шега.“

Но Исус и Павел не говорят просто за хора, които твърдят, че имат Божествена сила. Те говорят също и за концепции, които твърдят, че са според образа на Исус, включително и някои нови „движения за Исус“. Това се случва когато хората казват: „Тук е образа на Исус. Така изглежда Той. Ние открихме истинския Исус, така че нека ви покажем как изглежда Той.“

Такива движения няма да бъдат водени от луди, а от образовани хора, които знаят как да достигнат масите. Тези словоохотливи учители са се отдалечили от властта на Библията и вече не вярват в силата на молитвата. Вместо това те се представят като ангели на светлината за да представят нови, „осветени“ идеи, които казват, че отразяват Исус. Те се явяват преди всичко на младежите, на които им е писнало от религиозността, която са видели в църквата: Павел ни предупреждава ясно за такива служители, които ще „отпаднат от простотата, която дължите на Христос... лъжеапостоли, измамни работници, които се преправят на Христови апостоли.“ (2 Коринтяни 11:3, 13)

## **Днес съществува едно ново движение наречено „възникващата църква“**

Това ново движение твърди, че „преосмисля християнството“. То стартира преди около 10 години, като започна с малки групи от вярващи, които се бяха разочаровали от „приятелски настроените към греха“ мега-църкви. Един журналист казва, че това е движение на „мега останките“, състои се от млади хора, които са уморени от плиткото евангелие на себerealизацията. Едно проучване на „Барна“ посочва, че 10-12 милиона „новородени“ християни са спрели да ходят на църква в САЩ, много от тях от времето на съживлението. Те казват, че са били търсещи хора и са искали църква, която предлага убежище от културата на ай-подите, екс-боските, съревнованието и огромните амбиции. Но, казват те, църквата ги е измамила. Тя не е била убежище от света ни най-малко, а нещо като „Дисни Уърлд“ със скейтбордове, спортни съревнования, кафетерии, зали за игри – всичко, от което са се опитвали да избягат.

Един писател казва: „Казаха ни, че всички тези неща в църквата са, за да „привлечем търсещите“. Но ние попитахме: „Да ги привлечем към какво?“ Търсихме в Библията и не намерихме нищо в този вид църкви, което да наподобява църквата от Деяния на апостолите.“

Истината е, че повечето хора, които търсят, за онези, които искрено търсят „лицето на Христос“. Те търсят навсякъде църква, в която присъствието на Исус – Христос от Божието Слово – може да се почувства. Те търсят пастори, чиято единствена амбиция е да бъдат като Христос и които живеят като Исус, а не хитреци, които предлагат смесено евангелие. Те искат църква, която е установена върху действителността, а не лекции за това как да се

почувстваме добре като достигнем пълния си потенциал; осъдително за душата послание от Божието сърце, което излага греха и съкрушава силата му в живота ни. Мнозина, които са се разочаровали, сега се вливат в движението на зараждащата се църква. Един вестник в Далас определи това движение по този начин: „Много зараждащи се църкви са изтъкани от елементите на различни религиозни традиции, най-вече католицизъм и източно православие. Някои от тях съживяват средновековните митични ритуали като „ходене в лабиринта“. Това е метод, чрез който ти избираш кое е правилно в обществото и кое е социално справедливо. Адът не се приема понеже той прави Бог да изглежда като палач.“ Такива църкви използват икони, свещи, тамян и други неща в поклонението.

Много от тези църкви са свързани една с друга чрез интернет блогове и движението се опитва да установи деноминации. Техните най-чести твърдения са: „Опитваме се да се свържем отново с Исус – радикалния Исус.“ „Искаме да придадем по-човешки образ на Христос.“ „Да проведем диалог и да се опитаме да си обясним Исус заедно.“ Не! Те поставят собственото си лице на Христос, а това не е Христос от Библията. Всяка теология, всяка концепция за Исус могат да бъдат разисквани според тях. Те окуражават да „се опитаме да си представим какво казваше Исус.“ Един от най-важните им говорители казва: „Яснотата е нещо добро, но понякога неяснотата може да е още по-добра.“

Помислете какво всъщност се казва тук. Яснотата е основата на библейското християнство. Нищо не може да бъде по-ясно от откровението на Павел за истинския Христос от Библията. Той предупреждава: „Чудя се как вие така бързо се отвърщате от Онзи, който ви призова чрез Христовата благодат, и преминавате към друго благовестие, което не е друго благовестие, а е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат Христовото благовестие. Но ако и самите ние или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет... Както казахме и преди, така го казвам и сега пак: ако някой ви проповядва друго благовестие освен онова, което приехте, нека бъде проклет... Но аз ви известявам, братя, че евангелието, което ви благовестих, не е човешко; понеже аз нито съм го приел от човек, нито съм го научил от човек, а чрез откровение на Исус Христос.“ (Галатяни 1:6-12)

Сега помислете за това, какво казва зараждащата се църква когато оценява по-високо неяснотата от яснотата. „Неяснота“ означава „тайна, задкулисна схема“ или „замъглен опит са предизвикал интерес“. Павел нарича това извращение на Евангелието на Христос. Само откровението за Исус, което е било открито в Библията е приемливо за Бог. И Павел ясно ни предупреждава: „Не ме интересува дали ангел от небето ви проповядва ново евангелие. Това е фалшиво евангелие, идващо направо от ада. Нека онези, които го проповядват, бъдат проклети.“

Аз също искам официално да предупредя всеки млад пастор и търсач на истината, който сърфира из интернет или из библиотеките. Ще видиш книги, статии и блогове за нови видове християнство, които са много добре написани, много добре представени. Но, внимавай: стръвта, която се използва, е Исус, но друг Исус. Ако не познаваш Христос от Божието Слово, ще бъдеш измамен. За повече от 50 години служение съм видял всевъзможни ветрове и вълни от фалшиви доктрини. Те винаги печелят последователи и загиват след няколко години, като оставят вярата на мнозина съсипана. И всичко това беше преди началото на

интернета. Днес демонична доктрина може да се разпространи по цялата земя за няколко часа. Движението на зараждащата се църква няма да си отиде. То ще продължи да се развива в различни форми докато всичко, което Исус пророкува не се сбъдне. Това, което ме натъжава е, че хиляди служители ще бъдат обучени от тези „образовани гласове“. Мнозина ще бъдат измамени и ще започнат да проповядват Исус-а на тяхното въображение, защото са спрели да търсят Бог и са били завлечени от новите теологии на радикализма. Вместо Божието Слово те ще проповядват един радикален Исус, който е против войната, който ще помете установения ред, който ще помете мизерията.

Всеки, който чете Евангелието знае какво е казал Исус за всички тези човешки учения. Да, нашият Спасител обичаше бедните и заповяда на църквата Си да се грижи за вдовиците и сираците. Ние трябва да отразяваме Христовата любов към света чрез собствения си живот на жертва и посвещение. Но зараждащата се църква е подменила огледалния образ с платното на художника. Тя казва, че можем да нарисуваме Исус с всяко лице, което се роди във въображението ни. Това е директна атака срещу Божествеността на Христос, която има за цел да Го сведе до човешкото ниво. Аз разглеждам това като последната атака на врага срещу църквата, преди да се върне Исус.

## Какъв е Божият отговор на всичко това?

Какво ще правим ние, които обичаме оцапания с кръв Христос от Голгота? Бог ни дава същия отговор, който даде на Давид, когато този благочестив човек беше ограден от множество идолопоклонници: „Търси лицето Ми.“ Това трябва да бъде единственото ни желание в живота. Единствената ни мисия е да имаме продължително, необезпокоявано общение с Христос на славата, да търсим и да изучаваме Словото Му за красотата на Исус, докато не Го познаем и докато Той не се превърне в пълно удовлетворение за нас.

А ние правим всичко това с една цел – да бъдем като Него! Да се превърнем в Негов образ, така че онези, които търсят истинския Христос да видят Него в нас. Целият евангелизъм, всичкото печелене на души, всички мисии са напразни, освен ако не гледаме лицето на Исус и не бъдем непрестанно променяни според Неговия образ. Никоя душа не може да бъде докосната, освен от такива християни. А Исус ни е призовал да отразяваме лицето Му към изгубения свят, който е объркан относно това кой е Той.

Докато наскоро учех, извиках: „О, виж какво правят те с нашия скъпоценен Господ Исус.“ Но Библията ми прошепна: „Не се отчайвай. Ти знаеш как ще свърши всичко това. Небесата ще се отворят, а Царя на царете и Господа на господарите ще се появи на бял кон. Дошъл е да управлява с метален жезъл. И Той ще хване всеки лъжепророк и ще смаже с меча Си всичко, което е от антихриста.“

Всяко коляно ще се поклони в онзи ден – когато видим лицето Му!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2005 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Seeking the Face of God](#) / [Да търсиш Божието лице](#)